

New Shakespeare

Történetünk 2008 őszén, egy esős estén a budapesti Vígszínházban játszódik, ahol Shakespeare Sok hűhó semmiért darabját játssza a társulat.

Az egyik emeleti erkély páholyában egy érdekes figura nézelődik zavartan, mint aki nem tudja, hol is van valójában. Az öltözéke is feltűnést keltő, a színházi közönség elegáns öltözéke helyett reneszánsz kori jelmezt visel, mintha csak most csöppent volna ide az 1500-as évekből. Csodálkozva szemléli a csupa pompa színháztermet, a lágy esésű bársonyfüggönyt, mely egyelőre a színpadot rejt. Ámulattal bámulja a mennyezetet, mintha attól félne, hogy a kinti eső mindezt a gyönyörűséget eláztatja. A mennyezetről lelógó hatalmas kristálycsillár valósággal lenyűgözi. A vörös plüssel bevont nézőtér pompája rabul ejti. És az a semmivel összehasonlítható hangulat emlékezteti az ő színházára. Hirtelen egy sötét öltönyös figura lépett emberünk mellé, és leült a mellette levő szabad helyre. Először meghökkent a páholyban lévő fura szerzet láttán, de ezt követően barátságos mosollyal fordult felé.

-Ma igazán nagyszerű élményben lesz részünk, ön is így gondolja?

-Sorry, I can't understand it. Can you repeat it, please?

-OK. Let's continue in English.

Ezt követően a beszélgetés angolul zajlott tovább. Az öltönyös úr bemutatkozott, és újból megismételte az első mondatát, ezúttal angolul. A furcsa szerzet is megmondta a nevét, melyen az öltönyös úr igencsak elcsodálkozott, mivel William Shakespeare nevét hallotta.

-Ez az ön művészneve?

-Nem, ez az igazi nevem. Színházigazgató vagyok a Globe színháznál. Talán ismeri?

-Az angliai Globe? Ki ne ismerné! De hogy kerül ön ide?

-Azt én is szeretném tudni, de nem bánom, mert nagyon tetszik, amit itt látok. Szívesen megvalósítanám ezt a csodát az én színházamban is. Tudja, nálunk a nézőtér fedetlen, és nincs ilyen csodálatos világítás, ezért csak nappal tartunk előadásokat. A színpad kicsi, alacsony, és a nézők sem ilyen csodálatos kényelemben élvezhetik az előadást. Számomra mindez olyan, mintha álmodnék!

És mintha csak végszóra történne: elsötétült a nézőtér, felgördült a függöny, és megkezdődött az előadás. A színpad láttán egy önkéntelen – OH! Ez csodálatos! – hagyta el Shakespeare ajkát.

Ez az előadás felejthetetlen volt minden színházrajongónak, de legfőképpen a múltból idecsöppent szerzőnek, William Shakespeare-nek!

Milu László 8.b